

Sygn. akt I C 368/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący Sędzia Magdalena Glinkiewicz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Stysiek

Po rozpoznaniu w dniu 26 października 2022 r. w Toruniu.

sprawy z

(...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna w T.

przeciwko:

(...) S.A. V. (...) w W.

o:

zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. spółka komandytowo – akcyjna w T. kwotę 4.217,42 zł (cztery tysiące dwieście siedemnaście złotych czterdzieści dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 września 2018r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 885,78 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od uprawomocnienia się wyroku tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 368/22

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T. wniósł o zasądzenie od (...) SA (...) w W. kwoty 6.296,12 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 6 września 2018 r. oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 10 czerwca 2018 r. miało miejsce zdarzenie, w którym uszkodzony został pojazd O. (...) nr rej (...) należący do T. P.. Po zdarzeniu pojazd nie nadawał się do dalszej jazdy i został odholowany do warsztatu naprawczego. Poszkodowany przez okres 39 dni wynajmował pojazd zastępczy w stawce 130 zł netto za dobę. Łącznie koszt najmu pojazdu wraz z kosztem, podstawienia i odbioru pojazdu wyniósł 6.296,12 zł. Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodny z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu zakwestionował okres najmu pojazdu, a także uszkodzenia pojazdu skutkujące jego wyłączeniem z ruchu drogowego. Wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego poszkodowany informował o sprzedaży pojazdu i tym samym konieczne jest ustalenie, czy pojazd został naprawiony a jeśli tak to ile trwała naprawa, czy też został sprzedany. Nadto dodał, iż wobec przedstawienia wyceny kosztów naprawy w dniu 14 czerwca 2018 r. poszkodowany mógł następnego dnia po zdarzeniu organizować naprawę pojazdu. Pozwany podniósł, iż umowa przelewu wierzytelności nie jest skuteczna gdyż w dacie przelewu wierzytelności odszkodowawczej, poszkodowanego nie obciążało jeszcze jakiegokolwiek zobowiązanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W kolejnym piśmie pozwany wskazał, iż pojazd najmowany był przez okres od 15 czerwca do 23 lipca 2018 r. i spowodowany był czasem likwidacji szkody. Pojazd w dniu 16 czerwca 2018 r. został odstawiony do warsztatu jednak nie podjęto naprawy z uwagi na brak akceptacji wycień kosztów naprawy przedstawionych przez ubezpieczyciela. W ocenie pozwanego doszło do szkody całkowitej a nie częściowej. Najem zakończył się dnia 24 lipca 2018 r., w dniu zakupu nowego auta przez poszkodowanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 czerwca 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do poszkodowanego T. P.. Sprawca szkody posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S..

Bezsporne

Na skutek zdarzenia w pojeździe doszło do przetarcia błotnika i zderzaka po prawej stronie oraz uszkodzone zostało lewe lusterko. Z powodu uszkodzenia lewego lusterka pojazd nie nadawał się do dalszej jazdy. T. P. wrócił samochodem do domu a następnie w dniu 14 czerwca 2018 r. pojazd został odholowany na lawecie do warsztatu naprawczego.

Dowód: akta I C 369/22,

zeznania świadka T. P. z 7.09.2022 r. 00:04:38-00:40:37.

Szkoda została zgłoszona do (...) S.A. w W. (obecnie (...) S.A. (...) w W.). Ubezpieczyciel dnia 14 czerwca 2018 r. drogą mailową przekazał za adres mailowy poszkodowanego wycenę kosztów naprawy, ustalając jednocześnie, iż szkoda ma charakter całkowity. W załączeniu przedłożył informację dotyczącą wysokości stawek najmu pojazdu zastępczego. Stawkę za najem pojazdu klasy K - V. ustalono na kwotę 130 zł brutto za dobę w przypadku najmu 1-7 dni, 125 zł netto za dobę w przypadku najmu 8-11 dni oraz 120 zł netto za dobę w przypadku najmu powyżej 12 dni.

Dowód: pismo z 14.06. (...) k. 51,

wiadomość mailowa wraz z kosztorysem k. 54, 55-59,

zeznania świadka T. P. z 7.09.2022 r. 00:04:38-00:40:37,

zeznania świadka M. S. z 26.10.2022 r. 00:02:45-00:21:12.

T. P. poza pojazdem uszkodzonym w wyniku kolizji z 10 czerwca 2018 r. nie posiadał innego samochodu.

W dniu 15 czerwca 2018 r. T. P. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo-akcyjną w T. umowę najmu pojazdu - samochodu osobowego marki C. (...) na okres od 15 czerwca 2018 r. do 25 lipca 2018 r. Strony ustaliły stawkę netto najmu w kwocie 150 zł za 1-5 dni oraz stawkę w kwocie 130 zł za 6 dni i więcej.

W tym samym dniu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T. zawarli również umowę przelewu wierzytelności przysługującej T. P. w związku ze szkodą z dnia 10 czerwca 2018 r. Na mocy tej umowy Spółka (...) nabyła wierzytelność z tytułu odszkodowania za najem samochodu zastępczego.

Spółka (...) poinformowała ubezpieczyciela o wynajęciu przez poszkodowanego auta zastępczego.

Dowód: zawiadomienie o wynajęciu auta k. 16,

umowa najmu k. 21v-22,

umowa przelewu wierzytelności k. 23-23v,

umowa kupna – sprzedaży k. 95,

zeznania świadka T. P. z 7.09.2022 r. 00:04:38-00:40:37,

zeznania świadka M. S. z 26.10.2022 r. 00:02:45-00:21:12.

Decyzją z dnia 10 lipca 2018r. ubezpieczyciel przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w pojeździe uznając, iż jest to szkoda częściowa w wysokości 3.126,17 zł. Kwota odszkodowania została przekazana na rachunek pokrzywdzonego w dniu 11 lipca 2018 r.

Dowód: decyzja z 10.07.2018 r. k. 92

potwierdzenie przelewu k. 99

W dniu 24 lipca 2018r. Spółka (...) wystawiła poszkodowanemu fakturę za najem pojazdu za okres 39 dni w stawce 130 zł netto oraz za podstawienie pojazdu 24,40 zł i odbiór pojazdu 24,40 zł, łącznie 6.296,12 zł. Jednocześnie zawarto z poszkodowanym aneks do umowy przelewu wierzytelności wskazując, iż na kwotę z tytułu korzystania z pojazdu zastępczego składa się opłata za podstawienie pojazdu 30,01 zł, opłata za najem pojazdu 6.236,10 zł, opłata za odbiór pojazdu 30,01 zł

Dowód: faktura k. 22v,

aneks nr (...) k. 24

potwierdzenie przelewu k. 99

Dnia 6 października 2018 r. T. P. sprzedał pojazd O. (...) nr rej (...)

Dowód: informacja z Ubezpieczeniowego Funduszy Gwarancyjnego k. 104-106

Pismem z dnia 6 sierpnia 2018 r. spółka (...) wezwał a (...) S.A. do zwrotu kosztów związanych z najmem pojazdu zastępczego. Decyzją z dnia 3 września 2018 r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczenia.

Dowód: wezwanie k. 25

decyzja z 3.09.2018 r. k. 26

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów zgromadzonych aktach sprawy, akt sprawy sygn. I C 369/22 oraz zeznaniach świadków. Zgromadzony materiał dowodowy nie był kwestionowany przez strony, a sąd nie znalazł podstaw by odmówić wiarygodności jakimkolwiek dowodom.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka T. P., gdyż były jasne, spójne i logiczne. Świadek wskazał, iż na skutek uszkodzenia pojazdu konieczne było wynajęcie pojazdu zastępczego. Świadek podał, iż poza pojazdem O. (...) nr rej (...) nie posiadał wówczas innego pojazdu. Potwierdził swój podpis na informacji otrzymanej od ubezpieczyciela dotyczącej warunków najmu pojazdu zastępczego oraz potwierdził swój adres mailowy, na który wysłany został kosztorys kosztów naprawy. Dodał, iż od chwili odholowania pojazdu do warsztatu ubezpieczyciel nie kontaktował się z nim w sprawie odszkodowania.

Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia zeznań świadka M. S.. Świadek przedstawił przebieg postępowania likwidacyjnego oraz okoliczności dotyczące wynajmu pojazdu uszkodzowanego. Podkreślił, iż ubezpieczyciel przekazał propozycję najmu pojazdu zastępczego za kwotę 125 zł netto za dobę. Po konsultacji z uszkodzowanym postanowiono kontynuować wynajem pojazdu u powoda, uznając, iż stawka najmu nie odbiega rażąco od stawki wskazanej przez ubezpieczyciela.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 10 czerwca 2018 roku, wskutek którego został uszkodzony pojazd marki O. (...). Nie kwestionowano także klasy uszkodzonego pojazdu. Spór skupiał się na kwestii wysokości odszkodowania należnego stronie powodowej z tytułu najęcia przez uszkodzowanego pojazdu zastępczego. Dotyczyło to zagadnienia zasadności okresu najmu, jak również ustalenia wysokości stawki. Pozwany wskazywał, iż pojazd uszkodzowanego był jezdny, zaś powód nie udowodnił zasadności korzystania z pojazdu zastępczego przez okres 39 dni. Podnosił, iż uszkodzowany w spornym okresie był w posiadaniu innego pojazdu. Nadto wskazywał, iż uszkodzowany otrzymał propozycje najmu pojazdu wraz z podaniem wysokości stawek. Pozwany kwestionowała również skuteczność umowy cesji wierzytelności.

W pierwszej kolejności rozważyć należy poniesiony przez pozwanego zarzut nieskuteczności umowy cesji. Sąd zważył, że zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przedmiotem przelewu jest wierzytelność, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Ponieważ warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa – przelew wierzytelności przysięgłej pełni skutek wywiera dopiero z chwilą powstania wierzytelności. W dacie przelewu cedent przenosi na cesjonariusza jedynie ekspektatywę przyszłego prawa. Przedmiotem umowy o przelew wierzytelności przysięgłej nie jest więc wierzytelność, lecz jej ekspektatywa. Wskazać należy, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie III CZP 63/19 pojęcie straty jako elementu szkody obejmuje wymagalne zobowiązania uszkodzowanego wobec osoby trzeciej do zapłaty czynszu pojazdu zastępczego, o ile koszty te zostały poniesione, ale bez wymogu wyłącznie realnego, rzeczywistego spełnienia tego świadczenia przez dokonanie zapłaty wynajmującemu, wobec czego to do uszkodzowanego należy decyzja, czy spełni świadczenie w sposób typowy przez dokonanie zapłaty, czy w inny sposób np. przenosząc na wierzyciela swoją wierzytelność wobec sprawcy o zapłatę zobowiązania. Sąd uznał, że na powoda przeszła wierzytelność odszkodowawcza przysługująca uszkodzowanemu wobec pozwanego ubezpieczyciela, wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami. Tym samym powód uzyskał legitymację procesową w sprawie.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 z późn. zm., dalej jako ustawa). Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach

odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy).

W uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011r. (III CZP 5/11 OSNC 2012, Nr 3, poz. 28) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego, niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że nie wszystkie wydatki, pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym, mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Sąd Najwyższy zauważył, iż nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Za celowe i ekonomicznie uzasadnione mogą być – co do zasady – uznane wydatki poniesione na najęcie pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony i na czas niezbędny do naprawy albo zakupu nowego pojazdu.

Po analizie materiału dowodowego Sąd stwierdził, iż niniejsze powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Należy wskazać, iż pozwanego łączyła ze sprawcą wypadku komunikacyjnego z dnia 10 czerwca 2018 r. umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i z tego tytułu był on odpowiedzialny za szkodę poniesioną przez poszkodowanego, która obejmuje również uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Sąd nie miał wątpliwości, iż pojazd uszkodzony w dniu 10 czerwca 2018 nie był jezdny i właściciel nie miał możliwości korzystania z niego. Pojazd posiadał uszkodzenia uniemożliwiające poruszanie się nim po drogach. Z tego powodu został odholowany do zakładu naprawczego. Wbrew twierdzeniom pozwanego powód udowodnił również, iż pokrzywdzony nie miał możliwości skorzystania z innego pojazdu. Uszkodzony samochód był jedynym jaki posiadał w tym czasie. Posiadany przez niego wcześniej pojazd został sprzedany w maju 2018 r., co udokumentował przedłożoną umową kupna – sprzedaży.

Odnosząc się do kwestii stawki najmu pojazdu zastępczego, wskazać należy, iż poszkodowany został poinformowany przez pozwanego o warunkach najmu pojazdu zastępczego. Ubezpieczyciel wskazał, iż stawka najmu pojazdu segmentu K – V. (a do takich zaliczał się uszkodzony pojazd O. (...)) wynosi 130 zł brutto za dobę w przypadku najmu 1-7 dni, 125 zł netto za dobę w przypadku najmu 8-11 dni oraz 120 zł netto za dobę w przypadku najmu powyżej 12 dni. W ocenie Sądu zastosowana przez powoda stawka – 130 zł netto, nie jest natomiast nadmiernie wygórowana i nie odbiega znacząco od stawki wskazanej przez pozwanego. Poszkodowany nie miał przy tym obowiązku skorzystania z oferty pozwanego tym bardziej, iż poza podaniem wysokości stawki nie zaproponowano mu konkretnego pojazdu zastępczego. Nie można pomijać, iż z pewnością skorzystanie z usług powoda było dla poszkodowanego wygodniejsze. Powód bowiem zajął się kompleksowo likwidacją szkody w tym holowaniem pojazdu, zgłoszeniem szkody i prowadzeniem postępowania likwidacyjnego. Biorąc powyższe pod uwagę, za uzasadnioną należało uznać dzienną stawkę najmu pojazdu zastępczego na poziomie 130 zł netto.

Rozstrzygając natomiast kwestię zasadnego czasu najmu pojazdu zastępczego, Sąd uznał, iż okres najmu od 15 czerwca 2018 r. do 10 lipca 2018 r. był celowy i ekonomicznie uzasadniony. Należy wskazać, iż umowa najmu pojazdu zastępczego została zawarta 15 czerwca 2018 r. po odholowaniu uszkodzonego samochodu O. (...) do warsztatu

naprawczego. Przyznać należy, iż w dniu 14 czerwca 2018 r. pozwany przesłał na adres mailowy poszkodowanego kosztorys naprawy pojazdu, jednak ostateczna decyzja dotycząca wysokości przyznanego odszkodowania została wydana dopiero w dniu 10 lipca 2018 r. Podkreślić należy, iż wiadomość mailowa – kosztorys przesłany poszkodowanemu przez pozwanego w dniu 14 czerwca 2018 r. nie jest wiążący. Ubezpieczyciel nie uznaje jeszcze na tym etapie swojej odpowiedzialności za szkodę, a poszkodowany nie może mieć pewności, czy nie odmówi jej przyjęcia lub nie rozliczy jej w inny sposób. Nie można oczekiwać od poszkodowanego, że podejmie decyzję o naprawie czy sprzedaży pozostałości pojazdu zanim upewni się, czy otrzyma odszkodowanie od podmiotu likwidującego szkodę. Dopiero ostateczna decyzja ubezpieczyciela przesądza o przyjęciu odpowiedzialności w danej sprawie i stanowi podstawę do podjęcia działań. W świetle powyższych okoliczności, Sąd uznał za zasadny okres naprawy pojazdu wynoszący 26 dni. Należy dodać, że zasadniczo odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego, który obejmuje okres, w którym pojazd był niezdalny do użytku przez poszkodowanego. Za nieuzasadniony należało uznać natomiast okres najmu pojazdu zastępczego od 11 do 24 lipca 2018 r.

Podsumowując powyższe rozważania, Sąd uznał za zasadny najem pojazdu zastępczego na okres 26 dni, tj. od dnia 15 czerwca 2018 r. do 10 lipca 2018 r. po stawce 130 zł netto za dobę.

W ocenie Sądu powód wykazał, że poszkodowany potrzebował pojazdu zastępczego przez okres 26 dni naprawy uszkodzonego pojazdu. Taki czas naprawy uszkodzonego pojazdu wynikał z prowadzonego przez ubezpieczyciela procesu likwidacji, wydania decyzji dotyczącej wysokości odszkodowania za uszkodzony pojazd przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie. Łącznie uzasadniony koszt najmu pojazdu wyniósł 4.157,40 zł (159,90 zł brutto x 26 dni)

Za uzasadnione Sąd uznał także roszczenie w zakresie zwrotu kosztów podstawienia pojazdu – 30,12 zł brutto i odbioru pojazdu zastępczego 30,12 zł brutto. Koszty te niewątpliwie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą z dnia 10 czerwca 2018 r. Nadto powód przedkładając fakturę VAT wykazał wysokość poniesionych kosztów.

Reasumując Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.217,42 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku na podstawie art. 822 § 1 k.c.

Oddaleniu podlegało żądanie powoda w pozostałym zakresie (pkt II wyroku)

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, zasądzając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 885,78 zł. Powód wygrał sprawę w 67%. Na koszty procesu poniesione przez powoda 2217 zł składały się: 400 zł opłata od pozwu, 1.800 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł opłata skarbową za pełnomocnictwo. Refundacji przez pozwaną podlegało 67% tej kwoty tj. 1.485,39 zł. Pozwany wygrał sprawę w 33%. Koszty procesu poniesione przez pozwanego wynosiły 1.817 zł. Należał mu się zwrot 3% tej kwoty tj. 599,61 zł. Dokonując rozliczenia powyższych sum, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 885,78 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia orzeczenia.